

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 9Cpr/10/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5917204498
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Topoľančík
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2018:5917204498.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok sudcom JUDr. Vladimírom Topoľančíkom, v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, právne zastúpeného spoločnosťou SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Štefánikova č. 8, 811 05 Bratislava, IČO: 36 853 186, proti žalovanej: JUDr. Y. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. č. XXXX/XX, XXX XX Y., právne zastúpenej JUDr. Zuzanou Hudzíkovou, advokátkou so sídlom kancelárie A. Bernoláka č. 29, 010 01 Žilina, o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru zo dňa 21.06.2017, takto

rozhodol:

Súd žalobu v celom rozsahu zamietá.

Súd návrh žalobcu na prerušenie konania v celom rozsahu zamietá.

Žalovanej sa priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktoré jej je žalobca povinný zaplatiť vo výške, ktorá bude určená samostatným uznesením Okresného súdu Ružomberok.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 04.07.2017 sa žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu domáhal, aby súd určil, že okamžité skončenie pracovného pomeru založeného pracovnou zmluvou zo dňa 29.12.1995 medzi žalobcom ako zamestnávateľom a žalovanou ako zamestnankyňou, ktoré žalovaná oznámila žalobcovi listom zo dňa 21.06.2017 je neplatné a súčasne, aby súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v plnom rozsahu. Po skutkovej a právnej stránke žalobca žalobu odôvodnil tým, že dňa 21.06.2017 doručila žalovaná žalobcovi list o okamžitom skončení pracovného pomeru podľa § 69 ods. 1 písm. b) zákona č. 311/2001 Z.z. Zákonník práce v znení neskorších predpisov, ktorý vznikol na základe pracovnej zmluvy zo dňa 29.12.1995 pre nevyplatenie náhrady mzdy za mesiac apríl 2017. Žalobca v žalobe namietal neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru z dôvodu, že pracovný pomer žalovanej u žalobcu skončil už skôr, t.j. že v čase okamžitého skončenia pracovného pomeru nebola už žalovaná zamestnankyňou žalobcu. V žalobe poukázal na to, že listom zo dňa 14.11.2012 oboznámil žalovanú s rozhodnutím predstavenstva žalobcu o premiestnení právneho odboru ako časti zamestnávateľa zo Žiliny do Bratislavy s účinnosťou od 01.01.2013. Týmto listom bola súčasne žalovanej daná výpoveď z pracovného pomeru v zmysle § 63 ods. 1 písm. a) Zákonníka práce. Žalobca jej zároveň oznámil, že si voči žalovanej nemôže splniť zákonnú ponukovú povinnosť, keďže ju nemá možnosť ďalej zamestnávať, a to ani na kratší pracovný čas v mieste, ktoré bolo v pracovnej zmluve dohodnuté ako miesto výkonu práce. Výpoveď bola žalovanej doručená dňa 04.12.2012, pričom výpovedná doba začala plynúť dňom 01.01.2013. Pracovný pomer žalovanej u žalobcu, teda podľa názoru žalobcu skončil dňa 31.03.2013. Proti tomuto postupu žalobcu žalovaná následne na Okresnom súde Žilina podala žalobu o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru výpoveďou zo dňa 14.11.2012, pričom súd prvej inštancie

rozsudkom č.k. 14Cpr/3/2013-101 zo dňa 26.11.2013 žalobu zamietol. Po odvolaní bol prvoinštančný rozsudok uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 5CoPr/1/2014-129 zo dňa 10.06.2014 zrušený a vec bola vrátená na ďalšie konanie. Rozsudkom Okresného súdu Žilina č.k. 14Cpr/3/2013-171 zo dňa 24.02.2015 bola žaloba opätovne zamietnutá. V odvolacom konaní bolo napadnuté rozhodnutie uznesením č.k. 5CoPr/3/2015-264 zo dňa 12.01.2016 opätovne zrušené a vrátené prvoinštančnému súdu na ďalšie prejednanie a rozhodnutie. Súd prvej inštancie opätovne rozsudkom zo dňa 24.03.2016 č.k. 14Cpr/3/2013-312 žalobu zamietol, pričom v následnom odvolacom konaní Krajský súd v Žiline rozsudkom zo dňa 28.02.2017 č.k. 5CoPr/4/2016-353 tento rozsudok zmenil a určil neplatnosť výpovede zo dňa 14.11.2012. Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalobca v zákonnej lehote dovolanie, o ktorom zatiaľ NS SR nerozhodol. Žalobca v žalobe ďalej poukázal na to, že on postupoval voči žalovanej bezvýhradne v súlade s relevantnými ustanoveniami Zákonníka práce a z tohto dôvodu trvá na tom, že výpoveď zo dňa 14.11.2012, na základe ktorej skončil pracovný pomer žalovanej u žalobcu ku dňu 31.03.2013 je platná. Keďže ku dňu okamžitého skončenia pracovného pomeru, t.j. k 21.06.2017 nebola žalovaná zamestnankyňou žalobcu, nemá okamžité skončenie pracovného pomeru oznámené žalobcovi listom zo dňa 21.06.2017 žiadne právne účinky a je neplatné.

2. Písomným podaním zo dňa 04.09.2017 doručený tunajšiemu súdu dňa 05.09.2017 navrhla žalovaná prostredníctvom svojho právneho zástupcu, aby svoju žalobu v celom rozsahu zamietol a súčasne priznal žalovanej náhradu trov konania vrátane trov právneho zastúpenia. Vo vyjadrení žalovaná poukázala na to, že ak bola neplatnosť rozviazania pracovného pomeru určená právoplatným rozhodnutím súdu, a ak pracovný pomer strán sporu trvá aj naďalej, je tým stav neistoty vo vzťahoch účastníkov pracovného pomeru odstránený. Vzťahy medzi účastníkmi sa preto počínajúc dňom právoplatnosti súdneho rozhodnutia riadia len pracovnou zmluvou a príslušnými pracovnoprávnymi predpismi. S poukazom na uvedené, žalovaná postupovala v súlade so Zákonníkom práce (ďalej len „ZP“) a bola oprávnená okamžite skončiť pracovný pomer so žalobcom ako zamestnávateľom zo zákonného dôvodu tam uvedeného, nakoľko v čase doručenia oznámenia o okamžitom skončení pracovného pomeru žalobcovi t.j. dňa 21.06.2017 bola stále jeho zamestnankyňou. S poukazom na rozsudok odvolacieho súdu žalovaná zastáva názor, že jej pracovný pomer u žalobcu v čase doručenia jej oznámenia o okamžitom skončení pracovného pomeru trval a nič na tom nemení ani dovolanie podané žalobcom v zákonnej lehote, a preto je okamžité skončenie pracovného pomeru zo dňa 21.06.2017 platné a účinné. Dôkazom existencie pracovného pomeru žalovanej u žalobcu dňa 21.06.2017 je i jeho písomné potvrdenie o zamestnaní dané žalobcom pre žalovanú dňa 01.08.2017 s tým, že dôvodom skončenia pracovného pomeru bola výpoveď podľa § 67 ZP, a z ktorého tiež vyplýva, že žalobca ako zamestnávateľ potvrdzuje, že žalovaná bola u neho zamestnaná od 01.01.1996 do 31.07.2017, t.j. celková doba zamestnania bola 21 rokov a 212 dní. Ďalším dôkazom preukazujúcim konanie žalobcu voči žalovanej s vedomím, že jej pracovný pomer u neho stále trvá je i výzva žalobcu zo dňa 03.05.2017, ktorou ju vyzýva, aby nastúpila do práce. Na túto výzvu žalovaná reagovala písomnou odpoveďou zo dňa 29.05.2017 prostredníctvom svojej právnej zástupkyne. V intenciách uvedeného má žalovaná za to, že žalobca nemal podľa § 137 písm. c) Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) naliehavý právny záujem na určovacej žalobe.

3. Podaním zo dňa 19.10.2017 doručeným tunajšiemu súdu dňa 20.10.2017 podal žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu návrh na prerušenie konania do skončenia konania o dovolaní žalobcu proti rozsudku KS v Žiline zo dňa 28.02.2017 č.k. 5CoPr/4/2016-353, nakoľko v prebiehajúcom dovolacom konaní sa rieši správnosť právneho posúdenia neplatnosti výpovede žalobcu zo dňa 14.11.2012, keď výsledok dovolacieho prieskumu by mal nepochybne význam pre rozhodnutie súdu v prejednávanej spore. Podľa názoru žalobcu, ak by súd v konaní meritórne rozhodol bez toho, aby vyčkal na rozhodnutie o dovolaní, konal by predčasne a v rozpore so základným právom žalobcu na súdnu ochranu a spravodlivý proces podľa čl. 46 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

4. V podaní zo dňa 07.11.2017 žalovaná prostredníctvom svojej právnej zástupkyne nesúhlasila s prerušením konania, keď poukázala na to, že právoplatný a vykonateľný rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol rozhodnutý súdny spor o neplatnosť výpovede zo dňa 14.11.2012 po viac ako 4 rokoch, je pre žalovanú prostriedkom právnej istoty s jasne formulovanými právnymi závermi a zdôvodneniami, ktorý potvrdil porušenie povinností žalobcu ako zamestnávateľa žalovanej, a ktorého východiská sú pre žalovanú záväzné, a v zmysle toho aj so žalobcom následne komunikovala a riešila svoju situáciu zamestnankyne voči žalobcovi ako zamestnávateľovi, a to jednoznačne v súlade s právom. Súčasne

poukázala na § 228 ods. 1 CSP, podľa ktorého je výrok právoplatného rozsudku záväzný pre strany a pre tých, ktorí sa stali právnymi nástupcami strán po právoplatnosti rozsudku, ak nie je stanovené inak. Podľa názoru žalovanej neobstojí ani poukaz žalobcu na rozpor so základným právom žalobcu na súdnu ochranu a spravodlivý proces v prípade, ak by v konaní súd prvej inštancie ďalej pokračoval. Súd žiadosti žalobcu o prerušenie konania podľa § 164 CSP nie je povinný vyhovieť, a preto nemožno hovoriť o konaní súdu v rozpore so základným právom žalobcu na súdnu ochranu a spravodlivý proces. Naopak, pokiaľ žalobca neustále odmieta rešpektovať právoplatný a vykonateľný rozsudok Krajského súdu v Žiline vo veci, v ktorej bol stranou sporu popiera, resp. ohrozuje základné právo žalovanej na súdnu ochranu a spravodlivý proces. Žalovaná nevidí žiadny právny dôvod na to, aby sa v konaní pokračovalo až po rozhodnutí dovolacieho súdu o dovolanie žalobcu, keď navyše podanie dovolania nemá odkladný účinok. Účelovosť konania žalobcu je zrejmá aj z toho, že hoci mu bol rozsudok odvolacieho súdu sp.zn. 5CoPr/4/2016 zo dňa 28.02.2017 doručený dňa 04.04.2017, dovolanie podal až posledný deň zákonnej lehoty.

5. Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 28.02.2018 zotrval na svojom návrhu na prerušenie konania, keď poukázal na to, že pokiaľ súd nebude poznať definitívnu a záväznú odpoveď na otázku, či pracovný pomer žalovanej skončil výpoveďou zo dňa 14.11.2012, nemôže mať preukázaný ani základný predpoklad určenia neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru, ktorým je existencia pracovného pomeru.

6. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi založenými v súdnom spise, ako aj oboznámením sa s obsahom pripojeného spisu Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 11Cpr/11/2017, keď na základe týchto stranami sporu predložených dôkazov spojenými so skutkovými tvrdeniami žalobcu a žalovanej dospel k nasledujúcim skutkovým a právnym záverom. Dňa 21.06.2017 doručila žalovaná žalobcovi okamžité skončenie pracovného pomeru podľa § 69 ods. 1 písm. b) ZP, ktorý vznikol na základe pracovnej zmluvy uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou dňa 29.12.1995. Dôvodom okamžitého skončenia pracovného pomeru bolo to, že napriek tomu, že dohodnutým výplacným termínom je vždy 11. deň v príslušnom kalendárnom mesiaci, ani do 15 dní po uplynutí tohto výplacného termínu žalobca nevyplatil žalovanej náhradu mzdy za mesiac apríl 2017. V prejednávanej spore mal súd preukázané, že medzi žalobcom a žalobkyňou v opačnom procesnom postavení prebiehal na Okresnom súde Žilina pod sp.zn. 14Cpr/3/2013 spor o neplatnosť skončenia pracovného pomeru výpoveďou zo dňa 14.11.2012, ktorý bol právoplatne skončený rozsudkom Krajského súdu v Žiline, č.k. 5CoPr/4/2016-353 zo dňa 28.02.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 06.04.2017, a ktorým Krajský súd v Žiline zmenil rozsudok Okresného súdu Žilina, č.k. 14Cpr/3/2013-312 zo dňa 24.03.2016 tak, že určil, že výpoveď daná žalobkyňou (v prejednávanej spore žalovanej) listom žalovaného (v prejednávanej spore žalobcu) zo dňa 14.11.2012 je neplatná. Súd mal súčasne preukázané, že žalovaný (v prejednávanej spore žalobca) podal proti predmetnému rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 5CoPr/4/2016-353 dovolanie. Z vyjadrenia právneho zástupcu žalobcu mal súd preukázané, že žalobca spolu s predmetným dovolaním nepodal návrh podľa § 444 ods. 1 a 2 CSP.

7. Žaloba o určenie neplatnosti právneho úkonu o skončení pracovného pomeru podľa § 77 ZP je podľa § 137 písm. d) CSP žalobou o určenie právnej skutočnosti. Súd sa potom nestotožnil s námietkou právnej zástupkyne žalovanej, že na určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru nemá žalobca naliehavý právny záujem, keď uvedená žaloba ako bolo už bližšie uvedené, nie je žalobou o určenie, či tu právo je, alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem (§ 137 písm. c) CSP). Pokiaľ žalobca ako jediný dôvod neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru zo strany žalovanej vzhliadol v tom, že pracovný pomer medzi žalobcom a žalovanou mal skončiť už na základe výpovede zo dňa 14.11.2012, keď pracovný pomer mal na základe predmetnej výpovede skončiť dňa 31.03.2013, súd sa nestotožnil s uvedenou právnou argumentáciou. Platnosť výpovede žalobcu (v predchádzajúcom spore žalovaného) doručenej žalovanej (v predchádzajúcom spore žalobkyňou) dňa 04.12.2012 bola preskúmaná v konaní vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp.zn. 14Cpr/3/2013, keď uvedené konanie právoplatne skončilo vydaním rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 5CoPr/4/2016-353 zo dňa 28.02.2017, ktorým odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie a určil, že výpoveď daná žalobkyňou (v prejednávanej spore žalovanej) listom žalovaného (v prejednávanej spore žalobcu) zo dňa 14.11.2012 je neplatná. Uvedený výrok právoplatného rozsudku Krajského súdu v Žiline je záväzný pre strany a pre tých, ktorí sa stali právnymi nástupcami strán po právoplatnosti rozsudku, ak nie je ustanovené inak (§ 228 CSP). Z uvedeného dôvodu neobstojí

námietka žalobcu, že v súčasnosti prebieha konanie o mimoriadnom opravnom prostriedku, keď spory medzi sporovými stranami sú na základe uvedeného rozsudku krajského súdu vyriešené. Mimoriadny opravný prostriedok dovolanie nemá suspenzívne účinky pretože jeho podaním sa zo zákona neodkladá právoplatnosť ani vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia. Z uvedeného nebol ani dôvod na prerušenie konania, nakoľko v predmetnom dovolacom konaní nie je riešená predbežná otázka, ktorá má význam pre daný spor. Táto otázka bola právoplatným rozsudkom odvolacieho súdu vyriešená, a z tohto dôvodu nemožno z ďalšieho konštatovať, že boli naplnené podmienky prezumované § 164 CSP, t.j. že prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu. V tejto súvislosti súd poukazuje na právny záver vyslovený NS SR v uznesení sp.zn. 2Obo47/2012 zo dňa 27.08.2012, z ktorého súd pri svojom rozhodnutí vychádzal. V uvedenej veci súd navyše poukazuje na to, že pokiaľ mal žalobca v úmysle oddialiť účinky právoplatnosti a vykonateľnosti predmetného rozsudku odvolacieho súdu, mohol spolu s podaním dovolania podať návrh na odklad právoplatnosti a vykonateľnosti predmetného rozsudku v zmysle § 444 ods. 1 a 2 CSP, čo však tak, ako to vyplýva z jeho vyjadrenia zo dňa 25.01.2018 neučinil. Z uvedeného dôvodu pri absencii iných dôvodov neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru súd, vychádzajúc zo skutkových tvrdení žalobkyne, ktoré žalovaný nijakým spôsobom nespochybnil, žalobu v celom rozsahu zamietol.

8. Pokiaľ žalobca súčasne podal návrh na prerušenie konania do skončenia dovolacieho konania proti rozsudku Krajského súdu v Žiline, č.k. 5CoPr/4/2016-353 zo dňa 28.02.2017, súd návrh na prerušenie konania v súlade s § 162 ods. 3 CSP zamietol spolu s rozhodnutím vo veci samej, keď v intenciách vyššie uvedeného dospel k záveru, že neboli splnené podmienky na prerušenie konania tak, ako ich prezumuje § 164 CSP.

9. O trovách konania súd rozhodol s poukazom na § 255 ods. 1 CSP tak, že priznal žalovanej, ktorá mala v spore plný úspech, právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktoré jej je žalobca povinný zaplatiť vo výške, ktorá bude určená samostatným uznesením Okresného súdu Ružomberok.

Poučenie:

Proti rozsudku súdu prvej inštancie možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde Ružomberok písomne v 3 vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods.1,2 CSP) - a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje, e) podpis, a ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania - uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods.1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods.3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na uskutočnenie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.